

Нежна дама разпалва огъня на керамичните фантазии

В опасна близост с високите градуси на пещта, над две десетилетия Даниела Димитрова вае изящни глинени изделия и предава уменията си на децата в неделно училище по грнчарство

Разглеждайки с любопитство коледната изложба-базар, организирана от Регионалната занаятчийска камара-София, поглежда ми грабва пъстра керамика. Новогодишни ажурени топки за елха, Дядо-Мразовци, снежни човечета, бижута, таралеччета, в чиито "гърбове" са посяти семена райграс, бижута... Като слънце грее "фамилията" домакински съдове. Комплекът включва гювеч във формата на голямо яйце, сервиси с чинии в различна големина, пръстени за салфетки... Все изделия, които създават уют в дома. Автор на цялата тази красота е Даниела Димитрова-майстор-керамик и декоратор. "Обожавам предизвикателството да моделирам глина, лежала в земята с векове, и да ѝ вдъхвам живот с всяко ново изделие. Е, често пъти усещам нейния инат, особено при направата на ажурените изделия, а понякога и крехкостта ѝ", усмихва се Даниела.

Родената в Монтана майсторка е завършила художествена керамика в училището в Елин Пелин. Със съпруга ѝ Валентин Наиденов, също керамик, и двете им дъщери живеят в къща с огромен двор в с. Владо

Даниела Димитрова в своя керамичен рай. Майсторката позира с чиния от сервиза "Фамилия" СНИМКА ИВАН ИВАНОВ

Тричков, община Своге. Даниела е работила дълго време в ателието по керамика към Съюза на българските художници, а от едно десетилетие е член на За другата на майсторите. Съжалява, че на коледната изложба-базар в столицата представя малка част от продукцията си. Вкъщи останали кашшите, саксиите, сервизите за чай, за кафе, за вино, за подправки...

Ума ми грабва с белотата и изящната си декорация сервизът "Фамилия". Трудно ми е да повярвам, че е направен от червена глина.

Даниела се хвали, че вече се е наложил на пазара. Клиентите ѝ дори идват в ателието ѝ, за да си го допъльват с нови съдове. Доста работа пада по направата на всеки съд. Източва се желаната форма на грнчарското колело и се остава да съхне - от 16 часа до 3 дни, в зависимост от големината на изделието и от сезона. Следва ръчно ретуширане, с което се заглаждат и най-фините ръбчета. После първо печене в пещта на 1000 градуса, което продължава към 7 часа. Толкова се изчаква, за да

изгине съдът. Едва тогава Даниела прави бялата циркониева глазура и върху нея декорира цветя с пигменти за керамика. Пояснява, че са напълно безвредни. Втори път съдът се пече, но на 1050 - 1100 градуса, за да "потънат боите" в глазурата завинаги. "От 24 години съм в опасна близост с високите градуси на пещта. Толкова съм свикнала съм, че не се впечатлявам", отбелязва тя. Казава, че за грнчарския занаят трябва

нежна душа и здрави ръце.

На създадените от нея керамични творби се радват не само у нас, а и в чужбина. Даниела е представяла свои колекции в Белгия, Франция, Русия... И навсякъде те се приемат радушно. Щастлива е, че трета година води неделното грнчарско училище в читалище "Светлина" на гара Бов, защото децата го посещават с голямо желание. А после организират и изложби със своите съдове. Керамичката е оптимистка за бъдещето на древния занаят. Той няма да изчезне, а ще продължава да радва с красотата си.

БЕРА КАМБЕРОВА